

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 lutego 1973 r.

Nr 4

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ:	
24 — z dnia 25 stycznia 1973 r.	61
25 — z dnia 25 stycznia 1973 r. w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	62
UCHWAŁA RADY PAŃSTWA	
26 — z dnia 11 stycznia 1973 r. zmieniająca uchwałę w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników Najwyższej Izby Kontroli	62
UCHWAŁA RADY MINISTRÓW	
27 — nr 17 z dnia 24 stycznia 1973 r. w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym niektórych jednostek gospodarki społecznej	66
ZARZĄDZENIA:	
28 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1973 r. w sprawie przykładowych schematów rocznych analiz ekonomicznych	67
29 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie ustalenia wykazów chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, z tytułu których przysługują świadczenia rentowe i odszkodowawcze	68
30 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie trybu ustalania okoliczności i przyczyn wypadków dla celów związanych z przyznawaniem żołnierzom i ich rodzinom świadczeń odszkodowawczych i rentowych	71
31 — Ministra Komunikacji z dnia 17 stycznia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów	74
32 — Ministra Handlu Zagranicznego i Ministra Łączności z dnia 18 stycznia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie kontroli celnej i pobierania cła od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych nadawanych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych	75

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 25 stycznia 1973 r.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, po wysłuchaniu informacji wiceprezesa Rady Ministrów o zadaniach rolnictwa i przemysłu spożywczego w roku 1973, przeprowadzonej dyskusji i wystąpieniu Prezesa Rady Ministrów,

stwierdza z uznaniem, że podjęte w latach 1971 i 1972 decyzje polityczne i ekonomiczne stworzyły rolnictwu dogodne warunki rozwoju i wpłynęły na wzmoczoną aktywność społeczno-produkcyjną rolników, pracowników PGR, spółdzielców i pracowników przemysłu spożywczego.

Prawidłowa i konsekwentnie realizowana polityka Państwa oraz ofiarny trud pracowników rolnictwa przyniosły w latach 1971—72 duży, wynoszący około 12%, wzrost produkcji rolnej.

W roku 1972 osiągnięto dobre plony i wysoki poziom produkcji podstawowych ziemiopłodów, zwłaszcza zbóż, ziemniaków, siana łąkowego i roślin pastewnych. Pogłowie bydła w 1972 roku w porównaniu z 1970 rokiem wzrosło o 5,6%, trzody chlewnej o 29%. Zwiększone nakłady inwestycyjne stworzyły warunki dla rozbudowy i modernizacji zakładów przemysłu spożywczego. W rezultacie znacznego wzrostu skupu surowców rolnych i zaangażowania załóg — przemysł spożywczy zwiększył produkcję i dostawę artykułów żywnościowych (w tym mięsa i mleka) na rynek — o 20% i na eksport — o 24%.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej aprobuje przedstawione w informacji Rady Ministrów zadania mające na celu dalszy wzrost produkcji rolnej i przemysłu spożywczego w roku 1973. Najważniejsze z nich to:

wzrost produkcji zwierzęcej, lepsze zagospodarowanie wszystkich użytków rolnych, intensyfikacja produkcji pasz gospodarskich, upowszechnianie specjalizacji produkcji, rozszerzanie uprawy i kontraktacji roślin przemysłowych oraz warzyw i owoców, rozwijanie zespołowych form gospodarowania oraz porządkowanie spraw własnościowych w rolnictwie.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraża opinię, że dla przyspieszenia technicznej i społecznej modernizacji rolnictwa oraz pełniejszego wykorzystania jego rezerw nieodzowne jest: zwiększanie produkcji i dostaw dla rolnictwa ciągników i nowoczesnych maszyn rolniczych, środków transportu i materiałów budowlanych, nowych asortymentów nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, koncentratów i mieszanek paszowych; aktywizacja i rozszerzanie usług; szybsze przezwyciężanie deficytu wody i energii elektrycznej oraz rozbudowa dróg i modernizacja rynku rolniczego. Problemy te wymagają opracowania przez Rząd odpowiednich programów działania.

Sejm podkreśla konieczność szybkiej poprawy przez zainteresowane resorty jakości dostarczanych rolnictwu środków produkcji, a zwłaszcza niezawodności i trwałości maszyn, narzędzi rolniczych i sprzętu gospodarskiego, nawozów mineralnych w formach ułatwiających rozsiew oraz niezbędność pełnego zaspokojenia potrzeb rolnictwa w części zamienne do maszyn rolniczych, ciągników i kombajnów.

Sejm zwraca się do rad narodowych, w tym do gminnych rad narodo-

wych i ich organów o ulepszanie pracy wszystkich ogniw współpracujących z rolnictwem;

do organizacji spółdzielczych, kółek rolniczych i ich związków o rozwijanie usług produkcyjnych, zapewnianie sprawnej obsługi rolników i stwarzanie warunków sprzyjających dalszemu dynamicznemu rozwojowi rolnictwa;

do placówek naukowo-badawczych o przyspieszenie prac zmierzających do wyhodowania wysokoplennych odmian zbóż, okopowych i innych roślin uprawnych, do poprawy jakości i wydajności pogłowa zwierząt domowych, do uzyskania wieloskładnikowych i bardziej dostosowanych do jakości naszych gleb nawozów mineralnych i mniej szkodliwych dla naturalnego środowiska środków ochrony roślin;

do biur konstrukcyjnych i technologicznych o unowocześnianie konstrukcji i podnoszenie efektywności wieloczynnościowych maszyn rolniczych oraz o ulepszanie i doskonalenie technologii i techniki przetwórstwa rolno-spożywczego i opakowań dla jego produktów;

do pracowników szkolnictwa, specjalistów rolnych i aktywu społecznego o usprawnianie kształcenia rolni-

czego oraz upowszechnianie wiedzy, oświaty i kultury rolnej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje komisje sejmowe do systematycznego i wszechstronnego rozpatrywania realizacji ustalonych zadań, a posłów — do udzielania w terenowej działalności pilnej uwagi zagadnieniom dalszego rozwoju rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego.

Sejm wyraża przekonanie, że rolnicy, załogi państwowych gospodarstw rolnych, członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracownicy ośrodków rolnych kółek rolniczych i fachowych służb rolnych, robotnicy, technicy i inżynierowie zakładów przemysłu spożywczego oraz kolektywy pracownicze fabryk i instytucji produkujących lub świadczących usługi dla rolnictwa — racjonalnie i z gospodarską troską wykorzystają wszystkie rezerwy, środki i możliwości, aby przekroczyć zadania określone w planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w 1973 r.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

25

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 25 stycznia 1973 r.

w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 43 ust. 4 regulaminu Sejmu — postanawia zamknąć drugą sesję Sejmu z dniem 25 stycznia 1973 r.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

26

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 11 stycznia 1973 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 61, poz. 330) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 17 października 1964 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników Najwyższej Izby Kontroli (Monitor Polski Nr 71, poz. 333) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przewodniczący Rady Państwa w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami może dla stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 pod lp. 1—6 podwyższyć maksymalny dodatek specjalny dla danego stanowiska o jedną lub dwie stawki, a w stosunku do stawki pierwszej — o 500 do 1.000 zł.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska nie częściej niż jeden raz w ciągu dwóch lat pracy i o jeden szczebel uposażenia zasadniczego bądź o jedną stawkę dodatku specjalnego, w terminach awan-

sowych, tj. 1 stycznia lub 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych zwiększeniem zakresu czynności bez zmiany stanowiska lub nabyciem kwalifikacji szczególnie przydatnych na danym stanowisku, okres oczekiwania na awans może być skrócony, jednak nie więcej niż o jeden rok.

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na stanowisko kierownicze bądź na stanowisko hierarchicznie wyższe od zajmowanego lub przyznania uposażenia po okresie próbnym bądź po ukończeniu wstępnego stażu pracy.”;

3) w § 6 wyrazy „pod lp. 1—4” zastępuje się wyrazami „pod liczbą porządkową 1—6”, a wyrazy „pod lp. 5—9” zastępuje się wyrazami „pod liczbą porządkową 7—12”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Dodatek specjalny nie podlega opodatkowaniu i jest wolny od potrąceń na składkę emerytalną.”;